

GELOVEN IN LONNEKER

Kerst 2020

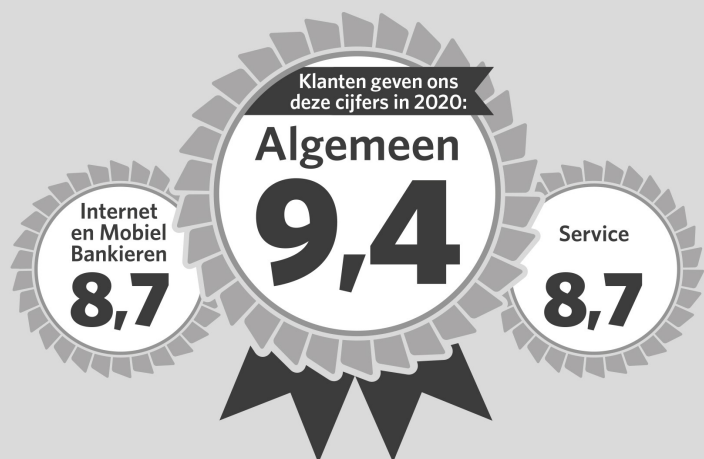
De kerststal in onze Jacobuskerk.

In dit nummer onder meer:

- Een kerstverhaal.
- Een kerstpuzzel.
- Pastorale bijdragen van Dominee GertJan Lambers Heerspink en pastoraal medewerkster Carla Berbée.
- Een interview met een Utrechtse Lonnekenaar.
- Een in memoriam voor een overleden Lonnekenaar.
- Enkele korte interviews met Lonnekenaren over hoe zij de afgelopen maanden zijn doorgekomen.

Geloven in Lonneker is een uitgave van de Geloofsgemeenschap H. Jacobus de Meerdere te Lonneker, u aangeboden door de pastoraatgroep.

Vier jaar op rij de hoogste waardering!

Bron: Bankenmonitor Consumentenbond
2017, 2018, 2019, 2020

Kleisman Assurantiën
Scholten Reimerstraat 25
7524 CR Lonneker
T 053 - 433 71 99
E annemarie@kleisman.nl
I www.kleisman.nl

Uw bank dichtbij. RegioBank

Zelfstandig Adviseur

PRINTING & MORE

WWW.CTRL.P.EU

Kapsalon Jacqueline

Dames en heren

Jacqueline Yntema

Bergweg 20
7524 CW, Lonneker

Ingang Pastoor Balkstraat

Kapsalonjacqueline@hotmail.com

Tel: 06-22967661

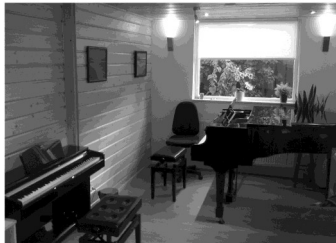
Carlo van den Beld Piano Orgel Keyboard

Gediplomeerd muzikleraar Levinkskamp 5

voor beginners en gevorderden 7524 BB Lonneker

kinderen en volwassenen tel.: 053-4771383 / 06-24603580

e-mail: klavierschool@gmail.com

Scan deze code voor meer info :

www.klavierschool.nl

Savenijë

hotel restaurant

Neem een kijkje in onze vernieuwde tuin

Open op dinsdag tot zondag van 10:00 tot 22:00

fyon

- Algemene fysiotherapie
- Manuele therapie
- Oedeemtherapie
- Oncologiefysiotherapie
- Medische training
- Medical taping
- Sportfysiotherapie
- Gespecialiseerde fysiotherapie bij Claudicatio Intermittens, Diabetes COPD en Parkinson

**Mensen helpen om langer fit en vitaal te blijven.
Dat is wat ons elke dag beweegt.**

Oldenzaalsestraat 730 Lonneker • 053-4358900 • info@fyon.nl • www.fyon.nl

Puzzel

W	M	A	D	V	E	N	T	O	S	C	L	E	M	E	H
P	A	R	A	D	I	J	S	U	L	E	B	J	I	B	H
L	D	T	K	A	A	R	S	D	V	J	E	Z	U	S	S
E	A	T	E	S	T	A	M	E	N	T	P	K	N	M	A
I	N	B	O	R	N	L	N	T	S	J	O	A	E	A	C
T	I	T	T	O	S	S	E	E	S	A	H	R	R	R	R
N	E	E	A	S	B	T	Z	S	U	C	C	D	E	I	A
A	L	H	D	O	R	O	A	T	A	O	S	I	T	A	M
K	P	N	O	E	M	E	R	A	P	B	S	N	S	K	E
A	K	M	O	N	N	I	K	M	T	S	I	A	K	A	N
V	R	O	O	T	S	A	P	E	E	S	B	A	N	P	T
T	E	E	I	T	S	O	H	N	V	C	K	L	I	E	E
S	K	E	I	T	A	T	S	T	A	H	E	E	P	L	N
R	P	A	R	O	C	H	I	E	C	E	N	T	R	U	M
E	M	O	O	B	T	S	R	E	K	L	I	M	E	K	R
K	A	P	O	S	T	E	L	E	N	P	P	A	S	E	N

Streep onderstaande woorden oor in de puzzel. Met de overgebleven letters vormt U de naam van een bekende persoon uit Lonneker. Wie was het wat was zijn functie?

ADAM	LEVENSBLOOM
ADVENT	MARIAKAPEL
APOSTELN	MONNIK
BIJBEL	MOZES
BISSCHOP	NOAH
EDEN	OUDETTESTAMENT
EVA	PARADIJS
HEMEL	PAROCHIECENTRUM
HOSTIE	PASEN
JACOBSSCHELP	PASTOOR
JEZUS	PAUS
KAARS	PINKSTEREN
KARDINAAL	SACRAMENTEN
KERKPLEIN	STATIE
KERSTBAL	TESTAMENT
KERSTBOOM	WATERSTAATSKERK
KERSTVAKANTIE	

Oplossing

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Puzzel

Tijdens de komende Kersttijd is er wellicht een Momentje dat u Geloven in Lonneker gaat lezen. Misschien maakt u de puzzel zelf en/of samen met uw kinderen en kleinkinderen. Leuk om te doen. Wij hebben natuurlijk ook een aantal prijzen (10X) voor diegene die de oplossing inleveren bij.

Winnie van der Meer Wegmanstraat 27 Lonneker.

Bij veel goede oplossingen worden de prijzen verloot. Lever Uw antwoord in met uw telefoonnummer en met naam, dan kunnen wij even bellen.

Veel plezier ermee.

Van de redactie.

We hebben een zeer bijzonder jaar achter de rug. Iedereen heeft het geweten dat een gevaarlijke virus onze samenleving in zijn tang heeft. Vooral de laatste maanden was het raak in Twente en in Lonneker. Toch hebben we kans gezien een kerstnummer samen te stellen, dat ook dit keer weer door onze vrijwillige bezorgers bij u in de bus is gedaan.

Dit keer in Geloven in Lonneker o.m. een kerstverhaal over een verloren bril, een kerstpuzzel, gemaakt door Winnie van der Meer, bijdragen van pastoraal werker Carla Berbée en ds. GertJan Lambers Heerspink, een interview met de Utrechtse Lonnekernaar Martin Verheul, een In Memoriam voor Frans Kronenburg, die dit jaar overleden is en enkele korte interviews met Lonnekernaren over hoe zij de afgelopen coronamaanden zijn doorgekomen.

Op het moment dat wij dit schrijven is nog niet bekend wat de mogelijkheden voor vieringen met kerst zijn. Houdt u daarvoor het dorpsblad Op en Um 'n Bölt in de gaten.

Wij wensen een zalig kerstmis toe. We hopen u eventueel met behulp van de moderne communicatiemiddelen nog wat gezelligheid met uw naasten kunt ervaren. Veel heil en zegen in het nieuwe jaar, voor ons allemaal.

De pastoraatgroep van geloofsgemeenschap de H. Jacobus in Lonneker.

De stal van Bethlehem

De nacht doet zijn intrede, de eerste sterren verschijnen aan de hemel.

In de huizen van Bethlehem geven olielampen hun schijnsel. Door de straten en stegen zijn mensen op weg. De één naar zijn huis, de ander op zoek naar een huis, een onderdak.

Vanwege een bevel van Keizer Augustus hebben mensen huis en haard verlaten, om zich te laten inschrijven, ieder in zijn eigen stad. De keizer wil weten hoeveel belasting hij kan innen. Machthebbers zijn vaak meer geïnteresseerd in de groei van hun belasting inkomsten, dan in het wel een wee van hun onderdanen.

Jozef en Maria, afkomstig uit Nazareth zijn ook op weg naar hun stad, Bethlehem, om zich te laten inschrijven in de registers. De keizerlijke politiek brengt Jozef en Maria

precies waar ze moeten zijn. In Bethlehem. Immers de profeet Micha profiteert dat de Messias in de stad van David geboren zal worden.

Net als veel anderen zijn Jozef en Maria op zoek naar een herberg. Plaats om voor even beschutting te vinden. De herberg als symbool voor warmte en geborgenheid. De herberg als een oase van rust en veiligheid in een onzekere wereld.

Verhaald wordt over Jozef en Maria, maar is het ook niet ons verhaal, ons verlangen veiligheid en geborgenheid te vinden, juist in deze onzekere tijd waarin een klein virus ons in de macht heeft en alles ontregelt.

Het Griekse woord voor 'herberg' betekent letterlijk: een plaats waar wordt losgemaakt. Het is een pleisterplaats waar dieren uitgespannen worden en ontbonden worden van de lasten die zij torsesen.

Wat voor dieren geldt, geldt eigenlijk ook voor ons.

De herberg is ook voor ons een plaats waar wij worden losgemaakt van alles wat de hele dag knelt en drukt.

Voor Jozef en Maria is er echter geen plaats in de herberg.

Geen nood. Dan maar overnachten in de stal naast de herberg.

Jozef en Maria creëren zo hun eigen herberg. Dit is eigen aan het leven. Wanneer de weg naar de herberg geblokkeerd is, dan moet je jezelf een veilige herberg creëren, een plek waar je alle bagage en ballast neer kunt leggen.

In de stal van Bethlehem wordt een kind geboren. Niet zomaar een kind. Dit kind is de vervulling van eeuwenoude beloften dat God zich om de wereld ontfermt. En nu, zoveel eeuwen later zeggen wij: dit kind is beeltenis van God zelf. Wie God wil ontmoeten, wie weten wil wie en hoe God is, hoeft alleen maar kennis te maken met dit kind. Immers, hij is sprekend Zijn vader. Hij kiest voor liefde, barmhartigheid en gerechtigheid en bewandelt immer de weg van de vrede. Hij

leeft ons het leven voor. De eerste n die kennis maken zijn de herders. In

een visioen hebben zij van de geboorte gehoord en zijn op weg gegaan. Ze kloppen aan bij de stal en worden met warmte ontvangen. Herders als voorboden van een grote menigte mogen zich laven aan het goede nieuws dat dit kind de vrede zal herstellen tussen God en mensen.

Dan komen de wijzen. Zij laten het oude vertrouwde los. Zij trekken weg uit hun ritme, uit hun status, uit hun heiligdommen, maar bovenal uit hun vertrouwde en verankerde geloofszekerheden. Daarmee stellen zij zich

open

voor nieuw geluk, voor nieuwe ontmoetingen en nieuwe ervaringen.

Nu keren we terug naar onze werkelijkheid. Wat zou het mooi zijn als wij als kerken, als geloofsgemeenschappen van Lonneker, deze onvoorwaardelijke gastvrijheid uitstralen. De kerken van Lonneker als een spirituele herberg waar mensen zich kunnen laven aan de verhalen die hoop en leven schenken. De kerken van Lonneker als herberg waar mensen gastvrij ontvangen worden en op verhaal kunnen komen. Zoals de kloosters al eeuwenlang onderdak bieden aan hen die op zoek zijn naar het goddelijke, zo willen wij als kerken hen onthalen die zoeken naar zin en doel in het leven.

De Kerken van Lonneker als herberg waar je in alle openheid, vreugde en dankbaarheid kunt uiten, maar ook pijn en verdriet kunt neerleggen en kunt delen met anderen. Zo willen wij als kerken zijn, een plaats waar een ieder zijn levensverhaal kan spiegelen aan de geloofsverhalen die er worden bewaard en gekoesterd.

Wie aanklopt wordt gastvrij ontvangen en mag zich gekend weten om wie hij of zij is. In de herberg van de Heer is ruimte om vragen en twijfel te verwoorden en geloof te uiten. Er is respect voor elkaars mening, respect voor de wijze van geloven.

Ik nodig u uit, wanneer u ook maar kunt, de herberg te bezoeken.

ds. GertJan Lambers Heerspink
predikant van de Kapel uit Liefde

SAMEN OPNIEUW GAAN LEVEN

Een paar jaar geleden gaat op de Wonne aan de Enschedese Noorderhagen de telefoon:

“We hebben een jong gezinnetje in de noodopvang. Hier kunnen ze niet blijven. Maar ze zouden heel goed bij de Wonne passen.”

We gaan het toelatingsgesprek aan: een kordate jonge vrouw die weet wat ze wil. Bij haar hoort een vriendelijk man met 2

jongetjes van 1,5 en 3 jaar. Die zijn alle drie wat verlegen. De kinderen snappen wel wat Nederlands, de vader niet. De jonge moeder heeft jaren in Nederland gewoond en spreekt onze taal perfect. Vanuit heimwee is ze terug gegaan naar Koerdistan.

We besluiten met elkaar het avontuur van leven in de Wonne aan te gaan. Er is nog een Koerdisch gezin in huis met kinderen. En gelukkig: het klikt tussen hen. Soms is de eetzaal te klein met 20 volwassenen en 5 kleine kinderen die zich laten horen. Beide gezinnen hebben een roerige tijd achter de rug. Van heen en weer geslingerd

worden tussen een grote warme familie en onbekenden Twenten. Tussen een onveilig Irak waar het voor Koerden moeizaam leven is en een rustig Nederland; tussen werkeloosheid en een zekere welvaart. Met de overkomst naar Nederland wachten er nieuwe mogelijkheden, maar ze hebben ook veel achter gelaten dat pijn blijft doen. Wonen in de Wonne is zoals gewoon leven in Nederland. Je moet koken en samen eten,

schoon maken en kletsen bij de koffie. En het is handig om op elkaars kinderen te passen. Maar met zoveel kamers in een groot huis, met zoveel nieuwe grote mensen en een taal die je maar een beetje begrijpt: dat is veel voor een 3 jarige. De eerste maanden is het wennen voor klein én groot. De moeder gaat alle instanties af en weet haar zaken te regelen; haar man moet op de kinderen passen en helpt mee in huis. Een tegenvaller: zijn papieren zijn niet compleet. Er zal een advocaat aan te pas moeten komen.

Het wordt december. Tijd van Sinterklaas en Kerst. Voor 5 kinderen die nog nooit van Sinterklaas gehoord hebben, laat staan een Piet hebben gezien komt er 's middags een klein roetveeg Pietje. Met een zak kadootjes. En dat snappen alle kinderen!

Voor kerst wordt de woonkamer versierd en komt er een grote groene boom te staan. Wie wil die optuigen? Juist: onze Koerdische kinderen want dat hebben ze nog nooit gedaan. We kunnen weken genieten van het resultaat.

De moeder vindt uitzendwerk. Het oudste jongetje wordt 4 jaar en mag naar school. Apetrots met zijn boterhammentrommel. En na een week school klinkt ineens te midden van het kinderspel de stem van de jongste: “Wil ik ook mama!” Op school leert hij snel Nederlandse woordjes, in een groepje

spelen, aan tafel zitten. En wat blijkt: ook papa mag mee naar school voor volwassentaalles. Maar: "Nederlands is moeilijk taal..."

Het voorjaar komt: met Pasen én de Ramadan. M.n. de vrouwen willen hier werk van maken, maar hoe doe je dat in een niet islamitische omgeving? Het nodigt uit tot gesprek in de bewonersvergadering. Wat betekent ramadan, wat betekent vasten voor jouzelf? Hoe pak je het aan op een manier die ook is vol te houden? De vrouwen leggen uit: ze wachten niet tot bij ons de zon ondergaat, maar wanneer dat in Mekka het

geval is. Op die manier kunnen ze met hun kinderen samen eten en ook 3 keer in de week met alle bewoners. Maar deze maand geen thee of koffie drinken. Regelmatig bidden. Wanneer de vasten ten einde loopt trakteert de Wonne op taart en cake, voor iedereen in huis.

De kinderen voelen zich steeds meer thuis tussen al die andere mensen. Ze willen mee doen met de anderen: groente sjouwen van de markt, tafel dekken, afwassen en schoonmaken. Het raakt me hoe vanzelfsprekend behulpzaam ze zijn. De oudste zegt vaak met een big smile: "Ik jou helpen".

Toch kijken de ouders uit naar een eigen plek. Maar de wachtlijst daarvoor is lang en er is weinig keuze. En de verblijfsvergunning blijft uit.

Uiteindelijk wordt alle inzet beloond. Hun mama vindt een vaste baan bij het MST. En nadat drie maal de tijdslimiet overschreden is, krijgt de vader eindelijk zijn verblijfsvergunning.

Na 11 maanden leven in de Wonne kan dit gezin verhuizen naar een eigen woning. Bij het afscheid ontvangen ze een kaars: om een lichtje voor elkaar te blijven. Een nieuw begin wordt gemaakt.

En dat niet alleen. Er wacht hun nog een verrassing: gezinsuitbreiding van een derde zoontje en broertje. Nieuw leven, samen opnieuw gaan leven.

Carla Berbée, pastoraal werkster en bewoner van woongemeenschap de Wonne. Ze gaat regelmatig voor in de vieringen in de Jacobuskerk in Lonneker.

GELOVEN IN LONNEKER is een uitgave van de Geloofsgemeenschap H. Jacobus de Meerdere, Lonneker verzorgd door de Pastoraatgroep, e-mail secrpgjac@kpnmail.nl

Foto's: Hennie van der Meer. redactie: Ria Bosch, Berend Kok, opmaak advertenties en omslag: Astrid de Jong, opmaak redactionele pagina's: Freddy Kamphuis, eindredactie: Winnie van der Meer. In dit nummer redactionele bijdragen van Carla Berbée en GertJan Lambers Heerspink, Winnie van der Meer zorgde voor de kerstpuzzel.

GELOVEN IN LONNEKER wordt gratis huis aan huis verspreid in de bebouwde kom en directe omgeving van Lonneker door onze eigen vrijwilligers. Hebt u het blad niet ontvangen dan kunt u het gratis afhalen bij De Schikkerij aan de Bergweg, Spar Supermarkt aan de Scholten Reimerstraat en bij Slagerij Busschers aan de Landweerweg.

Wilt u dit blad niet meer ontvangen dan verzoeken wij u een e-mailbericht te sturen aan secrpgjac@kpnmail.nl of op vrijdagmorgen tussen 9.00 en 11.00 uur te bellen met het parochiecentrum Jacobsschelp Scholten Reimerstraat 42, tel. 4359377.

Martin Verheul

Mijn hele leven is overdekt met een Rooms sausje

Sinds ruim 10 jaar is Martin Verheul een dorpsgenoot, een Lonnekernaar. Martin is een trouw kerkganger, maar toch zien we hem niet regelmatig in onze Lonneker Jacobuskerk. Hij zoekt ieder weekend een kerk in de omgeving uit waar de eucharistie word gevierd en gaat daar ter kerke. Hij houdt van contact na de mis met5 koffie en een praatje. Martin is een katholiek van het soort dat we in Lonneker niet meer zoveel zien. Hij is tamelijk behoudend, sterk gericht op het regelmatig bijwonen van de Eucharistie en met een bijzonder oog voor de uiterlijkheden van de eredienst.

Martin vindt dat de Geloofsgemeenschap in Lonneker meer contact met de parochianen zou moeten zoeken in de moeilijke coronatijd waarin we leven. Toch verheugt hij zich op de Eerste Heilige Communie van zijn petekind en prijst de rol van pastoraal werker Frank de Heus in de voorbereiding van dat bijzondere gebeuren. Een geliefd ommetje van Martin gaat over de Vegerweg. Bij het veldkruis stopt hij altijd om even contact met God te hebben.

Tweede Beeldenstorm

De aankleding van de kerk en met name van het priesterkoor is een onderwerp waarover Martin eigen opvattingen heeft. Hij houdt van een esthetisch, maar vooral ook liturgisch correct ingericht en aangekleed priesterkoor. Situering van het altaar, de kathedraal, de credenstafel, het juiste gebruik van de altaarkleden, Martin vindt het allemaal heel belangrijk.

“Na het tweede Vaticaanse concilie werd de aandacht voor veel van die zaken minder, aldus Martin, Dat resulteerde op tal van plaatsen tot

een soort tweede Beeldenstorm. Maar, ook in de parochie Maria Vlucht zijn er grote verschillen tussen kerken”. Het priesterkoor van de kerken van Glanerbrug en Losser zijn volgens Martin sfeervol en met goed gebruik van materialen ingedeeld.

Missionaris

Mijn hele leven is overdekt met een Rooms sausje, zegt de 80 jarige Martin Verheul.

Martin Verheul werd op 7 december 1940 geboren in wat hij zelf noemt het “Ooievaarshuis”, een Utrechtse kraamkliniek. Hij groeide op in Utrecht-West waar hij tot zijn 24^e bij zijn “hardwerkende en liefhebbende ouders” woonde, samen met drie broers. Zijn moeder was Hongaarse, als kind naar Nederland gekomen omdat er in Hongarije een hongersnood heerste. In 1945 ging hij naar de kleuterschool bij de zusters Franciscanessen van Heythuysen en twee jaar later naar de lagere school van de fraters van Utrecht.

Een heldere herinnering heeft Martin aan het feest ter gelegenheid van “Honderd Jaar Kromstaf”, herstel van de Bisschoppelijke hiërarchie in Nederland. Dat was 1953 in het stadion Galgenwaard. Hij zong in het jongenskoor en was onder de indruk van de binnenkomst van de gezant van paus Pius XII, kardinaal van Roey van Mechelen-Brussel. Het rijke Roomse Leven presenteerde zich voor het laatst, aldus Martin. Natuurlijk was hij ook misdienaar, ook bij rouw en trouw. “Je mocht dan van school weg, na de viering was er vaak een flinke fooi voor de misdienaars....”

Tijdens één van de zgn. missieweken, die in de vijftiger jaren in Utrecht werden gehouden raakte Martin zeer onder de indruk van pater Matthias in zijn witte pij met kleurige harten en zwarte baard. Dat wil ik ook, dacht Martin, missionaris worden in Zuid-Amerika. Zijn vader bracht hem naar Sint Oedenrode

in een van de melkboer geleende auto. Een half jaar hield Martin het daar uit, toen wilde hij terug naar zijn zorgzame moeder.

In Militaire dienst bij de hospikken

Grafische opleiding

Inmiddels was Martin 14 jaar geworden en het werd tijd om te kiezen voor een opleiding die tot een degelijk beroep zou leiden. Het werd de Grafische school. Door zijn opleiding kon hij op zaterdag een centje bijverdienen bij drukkerijen in Utrecht en Zeist en in 1958 kreeg hij zijn eerste vaste aanstelling bij de Gregoriusdrukkerij van de fraters van Utrecht daarna bij de drukkerij van dagblad Trouw, Libertas in Utrecht.

In 1959 moest Martin in militaire dienst. Hij werd opgeroepen bij de Geneeskundige troepen . Daarna bijna 14 maanden chauffeur op een coomandojeep in Nunspeet. Twee keer per week mocht hij de avondopleiding grafische vormgeving in Utrecht volgen. In de weekenden was hij in zijn eigen parochie actief als acoliet. Hij organiseerde reisjes voor de acolietengroep naar Brussel en Echternach.

Jubileum KNBTB, achter kardinaal Simonis

Vanaf 1962 werkte hij zeven jaar in Den Haag bij een katholieke drukkerij als layoutman. Hij kreeg kennis aan een meisje. In 1964 trouwden ze en betrokken een huisje in Mariahoeve, een

nieuwe woonwijk van Den Haag.

Zelhem

In 1969 kreeg hij een functie als eerste layoutman bij Misset in Doetinchem. Ze gingen wonen in Zelhem in een leuke 2 onder 1 kapwoning met een grote tuin. Ook daar was hij actief als vrijwilliger in de kerk, ditmaal in de parochie Keyenburg. Hij ontmoette er priesters waarbij hij in Utrecht misdienaar was geweest bij hun eerste H. Mis. In 1978 ging hij terug naar het westen en werd redacteur vormgeving bij het blad van de KNBTB, de Katholieke Boeren- en Tuindersbond. Hij ging als redacteur mee naar Lourdes en schreef over deze bedevaartsreis een artikel. Op bedevaart gaan beviel goed. Martin ging ook nog naar Kevelaar, nog een keer naar Lourdes en 2x naar Echternach, inclusief springprocessie. Makkelijk te leren vond Martin.

En hij maakte carrière. Hij werd Hoofd Productiebureau van de stichting AgriPers. Op 1 januari 2003 ging hij in de VUT.

1985

Overall op en in

Naast zijn werk zat Martin in tal van vaak katholieke besturen in Haastrecht en omgeving en was hij raadslid voor het CDA in die gemeente. En later in de fusiegemeente Vlist Ook was hij vice-voorzitter van het Haastrechtse kerkbestuur en kwam daardoor in contact met de aanvankelijk niet zo populaire pastoor Jan Hendriks, thans bisschop van Haarlem. Martin heeft nog steeds contact met hem. Maar Martin was zo druk dat hij aan zijn vrouw en zijn gezin misschien wel te weinig toekwam.....

Pensioenperiode

Suriname was in 2008 zijn vakantiebestemming. Toevallig bestond het bisdom Paramaribo 50 jaar en dat werd uitbundig gevierd. Dat beviel Martin dusdanig dat hij besloot in Suriname te gaan wonen. In 2010 ging hij terug. Voor de liefde, aldus Martin. Maar het viel tegen en "hoewel ik in Nederland al mijn schepen achter mij had verbrand, besloot ik terug te keren en in Nederland een huis te zoeken". Uiteindelijk kwam hij in Lonneker terecht waar Martin nu woont in één van de seniorenwoningen aan de Dorpsstraat. In 2013 werd bij peetoom van Angelyna, dochtertje van Dominicaanse ouders die op Tweekelerveld wonen. Martin woont alleen maar is bepaald niet eenzaam. Als actieve en vitale tachtiger rijdt hij drie keer per week naar een ander buurthuis in Enschede (het Terphoes aan de Noord-Hollandstraat, Van Harte aan de Plataanstraat en het Stroinkhuis in Enschede-Zuid) om daar de maaltijd te gebruiken. Als er in het Lonneker dorpshuis wordt opgediend is Martin daar ook van de partij. Helaas zijn deze resto's door corona gesloten.

In Memoriam Frans Kronenburg

Frans Kronenburg: Lonneker kent hem als een actieve, vrolijke en behulpzame man, hij was erg geliefd in het dorp. Frans hielp iedereen, wie maar wat nodig had kon bij hem terecht.

Hij overleed op 13 juni 2020 vrij onverwacht op 81-jarige leeftijd in het hospice te Enschede aan de gevolgen van problemen met de bloedsomloop welke niet meer waren te verhelpen.

Het gezin Kronenburg

Keuterboer

Frans is een geboren Lonnekernaar. Geboren op 15 februari 1939 op de boerderij aan de Glanerbruggerweg als 2^e uit een gezin van 7 kinderen. Zijn vader was een keuterboer. Om van de boerderij zijn gezin te onderhouden was het bedrijf te klein, daarom had zijn vader naast het werk op de boerderij ook een baan bij de gemeente. Frans hield van het leven op de boerderij. Het was een veilige plek voor hem, maar ook voor anderen die dat nodig hadden. In de oorlog bood de boerderij plek aan onderduikers. Frans vertelde dat toen hij als kind met andere kinderen op straat speelde, hij de opdracht had zich te melden als er Duitsers kwamen. De onderduikers konden dan snel een goed heenkomen zoeken (in de gierput). Frans hield van grappen en grollen, als kind haalde hij al kattenkwaad uit. Zo legde hij bijvoorbeeld een steen op de weg toen de melkboer er met zijn paard en wagen langs moest

en viel de melkboer bijna van de kar. Hij vertelde er vaak over.

Frans hield van Lonneker, hij moest de toren van de kerk kunnen zien, anders was hij niet gelukkig. Hij werd net als andere jongens opgeroepen voor militaire dienst en tot zijn grote schrik werd hij gestationeerd in Ossendrecht. Hij was er nog maar net en toen had hij al heimwee. Wat moest hij in den vreemde zonder Lonneker? Gelukkig had de familie nog contact met één van de onderduikers welke nu een hoge functie bij defensie had. Met zijn hulp was hij binnen vier dagen terug in Twente en heeft hij zijn dienstitijd op het Zuidkamp vervuld.

Dansen.

Hij hield zo van het boeren leven dat hij de grond naast de boerderij kocht waar hij zelf een huis op bouwde en na zijn huwelijk met Annie Wagelaar ging wonen. De broer van Annie was zijn beste vriend en hij heeft hen aan elkaar gekoppeld. Ze gingen vaak dansen bij Pleijhuis en nadat de vonk tussen Frans en Annie was overgeslagen zijn ze vrij snel getrouwd op 3 mei 1963. Annie werkte bij Aalderson en is gestopt toen de eerste van de drie kinderen geboren werd.

In 1970 hebben de ouders van Frans de boerderij verkocht en is ook Frans met zijn gezin verhuisd van de Glanerbruggerweg naar de Wegmanstraat. Daar heeft hij zijn verdere leven gewoond. Het was een hechte buurt die veel samen ondernamen. Ze gingen met de burens op vakantie en vierden oud en nieuw in de buurt. Frans ging op 55-jarige leeftijd met pensioen. Hij en Annie hebben genoten van het leven en van het bij elkaar zijn. Ze waren gelukkig, supertrots op elkaar, op de kinderen en later op de kleinkinderen.

Frans heeft vele jaren gewerkt als postbode in Lonneker en omgeving. Hij vond het een heerlijk vrij beroep. Zo vertelde hij dat er tijdens een barre winter niemand bij het postkantoor kon komen vanwege de sneeuw. Frans wist wel raad en ging samen met een collega uit Lonneker op pad met de trekker. Ze reden naar het postkantoor aan de boulevard 1945 in Enschede, haalden de post voor Lonneker op en brachten deze met de trekker rond. Er werd hiervan zelfs melding gemaakt in de Twentse Courant. Ook tijdens zijn werk haalde hij allerlei hilarische grappen uit, als er bijvoorbeeld kerstkaarten bezorgd moesten worden zette hij onder de afzender "plus postbode Frans". Als hij in de nachtdienst zat belden hij en zijn collega's twee mensen met dezelfde naam en zorgde voor verwarring door de telefoons tegen elkaar te

houden en ze met elkaar te laten praten. Door zijn werk als postbode kende hij iedereen en iedereen kende Frans. Toen hij al zo'n 38 jaar bij de post werkte wilde de baas eens controleren of Frans eigenlijk wel zuinig genoeg reed met de bestelauto. Hij kreeg een controleur mee op pad. Hij vond de controle heel vervelend, de man irriteerde hem en na opmerkingen van hem dat hij zuiniger kon rijden door sneller te schakelen was hij het zat. De man stapte midden op de Lonnekerberg even uit om de post in een brievenbus te doen en weg was Frans. De man moest in de kou vanuit de Lonnekerberg teruglopen naar het postkantoor in Enschede.

Duiven.

Frans hield niet echt van vakantie, dat ging ook niet, want hij hield duiven. Zijn duivenaanpak was uniek, hij liet er alles voor staan en heeft vele prijzen gewonnen. De vader van Frans hield al duiven. Frans is er mee opgegroeid en heeft deze hobby overgenomen. Hij had een hele goede lijn van zijn vader gekregen. Zo heeft hij eens een top duif, "het Kroonjuweel" voor veel geld verkocht op een veiling. Frans was een trouwe kerkganger, ging vaak naar de mis van 7 uur 's avonds. Eerst keek hij het Duitse voetbal en dan op de fiets naar de kerk. Vaak kwam hij net iets te laat. Als hij 's morgens om 9 uur ging moest hij vaak eerder de kerk uit, want de duiven kwamen terug.

Toen hij de duiven meer over kon laten aan zijn zoon ging hij samen met Annie toch eens op vakantie. Samen gingen ze naar Italië, Oostenrijk, Canada en Lourdes. Vooral Lourdes fascineerde hem, hij kwam vol verhalen terug. Zijn passie voor de duivensport werd minder toen vervelende gebeurtenissen elkaar opvolgden. Zijn beste duiven werden gestolen, een hond beet meerdere duiven dood en hij werd beticht van fraude. Hij was zo teleurgesteld dat hij daarna de duiven heeft weggedaan.

Frans was van alle markten thuis en had gouden handen. Zijn kinderen en familie heeft hij geholpen

met bouwen en verbouwen van hun huizen totdat ze allen tevreden een huis bewoonden.

Na zijn pensionering bleef hij actief. Hij hielp op het kerkhof bij de schoffelploeg, dat was zijn lust en zijn leven. Hij hielp de weken voor Pasen met boeskes maken voor het paasvuur. Frans kende iedereen in het dorp, wilde ook altijd alles doen voor iedereen. De informatieborden rond de kerk zijn gemaakt door hem.

Ook was hij een fanatiek FC Twente supporter. 1 seizoen heeft hij samen met zijn zoon, schoondochter en haar vader in het stadion doorgebracht. Het bleek het kampioensjaar. Hij ging mee, weer of geen weer, als het koud was met een flesje sterke drank in zijn jaszak om warm te blijven.

.....en verder.

Een grote klap was het voor Frans toen zijn vrouw Annie in 2018 overleed. De glans van het leven ging er voor hem af. Hij wilde echter niet bij de pakken neerzitten, sprak zichzelf streng toe zoals hij altijd zei, "schop onder de kont en verder".

Frans werd ziek, leek even op te krabbelen, had nog hoop, maar al snel werd duidelijk dat de artsen niets meer voor hem konden doen. Dit proces ging te snel en is nog steeds niet goed te vatten.

Frans is overleden in de coronatijd, dat was heel erg. Tijdens de uitvaart van Frans was er behalve zijn gezin niemand in de kerk. Hij, die zelf altijd zo betrokken was bij anderen heeft niet het warme afscheid gekregen dat hem zo gegund was. Voor veel mensen uit Lonneker waaronder de burens die zo hecht met elkaar waren, was het onbegrijpelijk dat hij zomaar weg was en ze hem nooit terug hebben gezien. Op de dag van de begrafenis kwam in de avond de schoffelploeg, verdeeld over het kerkhof, hem een laatste groet te brengen. Dit gebaar, heeft ondanks de corona, zijn kinderen erg goed gedaan.

Frans was een innemende persoonlijkheid en in alles een kleurrijke man die in Lonneker gemist gaat worden. In hem willen we de Lonnekernaren herdenken die in de afgelopen maanden zijn gestorven en niet meer onder ons zijn.

DE BRIL VAN JOHANNA.

Het is in de week voor kerst een drukte van belang bij kwekerij Viere. Een komen en gaan van klanten. Hendrik Viere loopt tussen de kerstbomen door om te zien wat er nog staat. Maar dan ziet hij iets. Hij bukt zich. Wat ligt daar tussen de stammetjes van de kerstbomen? Er glinstert iets. Hij pakt het voorzichtig beet. Een bril. Wie heeft die hier verloren. Een wonder dat hij nog heel is. Hij neemt de bril mee naar het kassagebouwte en legt hem naast de pinautomaat.

Aan de Wilminkskamp, in het nabij gelegen dorp, ontdekt Johanna dat ze haar bril kwijt is. "Wim, ik ben mijn nieuwe bril kwijt, geen idee waar hij is. Ik ga in de auto zoeken". Na een tijdje heeft ze op alle denkbare plekken gezocht, maar niets gevonden. Ze begint in paniek te raken. Eigenlijk hoeft dat niet want ze heeft een goede reservebril. Maar haar nieuwe bril was heel mooi en peperduur. Henk vond het verspillen, maar zij was er heel blij mee. "Waar is mijn bril, waar is mijn bril. Ik heb vanmorgen de hond uitgelaten. Misschien is hij van mijn hoofd gevallen. Ik moet hem ook niet zo raar boven op mijn haren zetten als ik iets van dichtbij wil zien". Ze neemt de route die ze die morgen met de hond heeft gelopen en kijkt goed in de berm. Maar hoe ze ook zoekt ze vindt niets.

Maar waar is ze aan het einde van de morgen geweest? Juist, toen heeft ze een kerstboom gekocht. Het zal toch niet... Ineens weet ze het. Er zat een raar beestje op een sparretje. Dat wilde ze goed bekijken. En toen heeft ze haar bril.....Dat moet het zijn.

"Wim, ik ben even weg", hoort haar man, die achter in de tuin is, haar roepen. Hij rent naar voren en schreeuwt haar na: "Niet doen Johanna, Je loopt op alle dagen, ik ga wel voor je". Maar het is te laat, Hij ziet haar in de verte verdwijnen. Johanna rijdt op haar fiets zo hard ze kan

naar de kwekerij. Ik hoop maar dat niemand mijn bril vertrappt heeft of meegenomen heeft, 600 euro dat is niet mis. In de haast zie ze in een bocht een modderplas over het hoofd. Ze slipt, botst tegen een steen en vliegt over het stuur, met haar gezicht op de grond. Gelukkig naast de weg in het gras. Maar haar reservebril vliegt van haar hoofd en verdwijnt in de sloot. Ze blijft kreunend liggen.

Rene ziet het gebeuren. Op zijn scootmobiel maakt hij zijn dagelijkse ommetje. Dan ineens ziet hij aan de overkant een vrouw lelijk van de fiets vallen. Ze blijft liggen. Rene schrikt heel erg. Het is goed te zien dat de vrouw in verwachting is. Er is verder niemand in de buurt. Hij rijdt de stoep af en steekt de weg over. "Gaaf het", vraagt hij. Johanna kreunt nog eens. Rene pakt zijn telefoon en belt 1-1-2. "Vrouw van de fiets gevallen op de hoek van de Holtessenlaan en de Waterleidingweg". "Is ze aanspreekbaar?" "Nee ze kreunt alleen". "Blijf bij haar, we komen eraan".

Rene probeert het nog eens: "Hé hallo, hoor je mij?" Niet veel later stopt de ambulance en wordt Johanna ingeladen. De ambulance rijdt weg en Rene blijft een beetje beteuterd achter.

Wim gaat om een boodschap en fietst nietsvermoedend dezelfde weg die Johanna eerder reed. Hij ziet Rene op zijn scootmobiel staan bij een fiets die hem bekend voor komt. Hij remt abrupt en stapt af. "Wat is hier gebeurd", vraagt hij aan Rene. "Vrouw van de fiets gevallen". "Waar is ze nu?" "Met de ambulance naar het ziekenhuis". Henk kijkt nog eens goed naar de fiets en dan weet hij het zeker. Hij pakt zijn telefoon en belt de politie. Een minuut later spurt hij naar het ziekenhuis. Rene blijft weer achter.... Dan neemt hij een besluit. Die middag rijdt hij de stad in naar het ziekenhuis. Aan de balie zegt hij:

Er is hier vanmorgen een vrouw binnen gebracht die ven de fiets is gevallen. Weet u waar ik moet zijn?

Johanna is bijgekomen. Wim zit aan haar bed als Rene met de rollator de kamer binnenkomt. Henk

Herkent hem. U bent de man die een uurtje geleden mijn vrouw heeft gevonden, toen ze van de fiets was gevallen, zegt hij. Ik heb u nog helemaal niet bedankt. U hebt voor haar gezorgd. O, dat is wel goed, Zegt Rene. Hoe gaat het met haar? Dag meneer, zegt Johanna zacht, het gaat al weer een stuk beter.

Wat aardig dat U me even komt opzoeken. Ik was op weg naar de kerstboomkwekerij van Viere, waar ik mijn bril misschien ben verloren. En mijn reservebril is, denk ik, van mijn hoofd gevlogen toen ik viel. "Weet je wat, zegt Rene, ik ga eens kijken of ik die brillen u kan vinden en als het lukt kom ik

ze u brengen. Heb ik meteen wat te doen, vanmiddag. Op zijn scootmobiel komt Renee die middag aan bij kwekerij Viere. Hendrik is nog steeds druk met de klanten die allemaal een kerstboom willen. In het kassahokje ziet Renee naast het pinapparaat een bril liggen die wel redelijk voldoet aan de beschrijving die Johanna hem gegeven heeft. Maar hij moet op zijn beutr wachten. Het duurt lang. Zoals dat Renee denkt, weet je wat ik neem die bril gewoon mee, het moet hem wel zijn. Hij stapt van zijn schootmobiel en loopt wankel

naar de deur van het kassahokje en doet de deur open. Dan reikt hij naar voren om de bril te pakken. Ineens staat Hendrik Viera achter hem. "Waar zijn we mee bezig?" vraagt hij boos.

"Die bril is van Johanna, ze heeft hem hier verloren, maar onderweg hierheen is ze lelijk van de fiets gevallen en ze is in verwachting. Daarom kom ik hem voor haar halen". "Daar geloof ik niet van, zegt

Viera, jij wou het contante geld pakken. Maar dat zal je niet lukken. Ik bel de politie"". Even later legt Renee aan de wijkagent uit wat er is gebeurd. Die belt met de ambulancedienst en het ziekenhuis. Het verhaal klopt. "Het spijt me, zegt Renee. Ik begrijp dat u mijn verhaal eerst niet geloofde". ÖK, bromt

Henk. Hier neem maar een mooie Amaryllis voor onze gevallen vrouw mee". Een halt uurtje later is Renee terug in het ziekenhuis. Maar de kamer van Johanna is leeg. Johanna is overgeplaatst naar de Kraamafdeling want ze is aan het bevallen. Door haar val van de fiets ia de bevalling wat vroeg op

gang gekomen. Renee neemt plaats in de wachtruimte van de kraamafdeling. Het duurt lang, wel een uur, maar dan ziet Renee ineens Wim lopen. Hij ziet er heel gelukkig uit. "Meneer, roept Renee, hoe is het". Kom kijken, zegt Wim en troont Renee mee naar de kamer van Johanna. Dar ligt een dodelijk

vermoeide maar ingelukkige vrouw in bed met een kindje in haar arm. "Kijk eens wat lief kindje, zegt ze, een kerstkindje. En we noemen hem Renee. En als hij gedoopt wordt, wil jij dan zijn peetvader zijn?" Renee hapt naar adem. Zijn ogen schieten vol tranen. "Zeker wil ik dat, zegt hij zacht. En uh.. o, ja, hier is je bril".

Vrijwilligers van Hall en de Lonnekermolen in corona tijd.

Net buiten ons dorp staat de Lonnekermolen. De huidige molen werd weder opgebouwd en in gebruik genomen in 1851, nadat de oude molen in 1847 afbrandde. De molen heeft vele crisissen doorleefd, waaronder twee wereldoorlogen. Tijdens de eerste wereldoorlog stond de molen stil, omdat er nauwelijks graan was om te malen. Tijdens de tweede wereldoorlog heeft de molenaar vele gezinnen in leven gehouden door illegaal grote hoeveelheden meel te maken. Momenteel is de Lonnekermolen eigendom van de stichting erfgoed Lonneker en draait op vrijwilligers. Op dit moment zitten we al bijna een jaar in corona tijd. Wat betekent deze tijd voor de mensen die de molen draaiende houden.

Bennie Dood vrijwilliger en bestuurslid bij de Lonnekermolen en Hans Herink vrijwilliger en bestuurslid bij stichting HALL (Het Aangespannen Landbouwwerktuig Lonneker) en de Lonnekermolen vertellen op welke manier de corona tijd van invloed is op het reilen en zeilen van de molen en de vrijwilligers die er werken. Zij ervaren deze tijd als heel dubbel, er zijn veel regels waar je je aan moet houden, er is veel discussie en veel is onduidelijk. Afstand houden is niet zo eenvoudig altijd. Kinderen op scholen, opa's en

oma's die zich goed aan de regels houden, maar hoe doe je dat anderhalve meter afstand van je kleinkind houden? Mensen die samen op bouwplaatsen op anderhalve meter afstand een boterham moeten eten. Het is een hele uitdaging om dat te regelen samen.

In het verleden zijn we met 15 tot 20 vrijwilligers begonnen op dit moment zitten we royaal aan 100 vrijwilligers vertelt Bennie. En gelukkig hebben we Hall, een heel belangrijke ondersteuning van de molen. De corona liep zo'n beetje gelijk op met de renovatie van de molen, het afgelopen jaar stond al helemaal in teken van de verbouwing, er konden zo wie zo al relatief weinig mensen werken, maar anders hadden we weinig om hakken gehad. De renovatie heeft goed door kunnen gaan, wat dat betreft geen klagen. Bestrating, riolering, alles is eigenhandig met vrijwilligers gedaan. De winkel is verplaatst naar de schuur en in het voorjaar is door vrijwilligers gestart met een webshop. Voor de molen was dit een uitkomst. Er werd digitaal betaald en de klanten kwamen bij de molen hun producten afhalen. Zowel de dames die in de winkel staan, als de klanten, houden zich aan de regels en dragen een mondkapje. Verder komen er altijd wel enkele mensen op de middagen dat de molen open is om een pakje pannenkoek meel of cakemeel te halen en dat kan ook. Op woensdagmiddag en zaterdagmiddag is er altijd iemand aanwezig. De openingstijden zijn wel aangepast, voor de corona was de winkel in de molen op meerdere dagen open. Dat is nu minder, maar gelukkig is de webshop 7 dagen in de week 24 uur open. Qua omzet wordt er goed gedraaid en wordt er niet zo veel last van de corona ervaren. De mensen die geholpen hebben de webshop op te starten helpen er ook aan mee te zorgen dat de omzet blijft draaien.

Alles draait op de vrijwilligers er wordt niet gewerkt met professionele krachten. Iedereen komt bij de

molen helpen uit vrije wil en beleeft er plezier aan. Belangrijk is het in stand houden van de molen. De coronatijd is van invloed op de rondleidingen in de molen, deze zijn heel minimaal. De educatie ligt dit jaar helemaal stil, ook kinderen van scholen kunnen nu niet komen. Vorig jaar kwamen nog 50 groepen naar de molen, nu ligt het helemaal stil. Voor de scholen is dat erg jammer, kinderen genieten van zo'n uitje en belangrijk is natuurlijk ook het stukje onderwijs dat daarbij hoort. Naast de molen is een weiland gemaakt, daar is wat rogge, tarwe en gerst gezaaid, voor kinderen is het interessant en leerzaam om te horen en zien hoe dit door de molen wordt verwerkt tot meel. Op het terrein van de Lonneker molen kunnen de kinderen zien hoe van graan uiteindelijk brood wordt gemaakt.

Naast de molen staat een prachtige wagen loods die staat vol

met historische spullen die mensen kunnen komen bezichtigen. De wagenloods is een onderdeel van het project 'Van akker tot bakker'. Door de corona is helaas ook de oogst dag afgelast, alle extra dingen gaan nog steeds niet door. De corona heeft ook invloed op de leden van Hall, zij zijn zeker allemaal 50 plus. De molen was op 29 november even eenmalig open, om foto's en een filmpje te maken om te laten zien hoe de boer vroeger met paard en wagen bij de molen kwam om het graan van de akkers te brengen om tot meel te laten malen. Er is een kar gebruikt die uit de wagen loods komt. De corona is eigenlijk angstaanjagend vinden Bennie en Hans, je weet niet welke maatregelen je moet treffen om geen corona te krijgen. Er zijn mensen die er met een lichte waarschuwing vanaf komen, maar er zijn ook mensen die er zeer ernstig aan toe zijn. Je hoort dat mensen soms zomaar drie vier maanden uit het arbeidsproces zijn, dat is nogal iets. Bij de molen zijn ze niet extra bang met z'n allen, ook omdat iedereen overdag veel buiten is. Ze houden zich aan de regels, maar dragen geen mondkapjes. Iedereen verdeelt zich eigenlijk al vanzelfsprekend, terwijl in het verleden iedereen gezellig bovenop elkaar stond. Bennie en Hans gaan gewoon door, moeten ook gewoon door.

**'SAMEN DEZELFDE
TAAL SPREKEN
IS SAMEN BOUWEN
AAN IETS MOOIS!'**

**Aannemersbedrijf
GEBR. MEIJERINK**

**NIEUWBOUW
VERBOUW
ONDERHOUD
RENOVATIE**

lid van **Bouwend Nederland**

WWW.AANNEMER-MEIJERINK.NL

Meijerinksweg 40 Lonneker
(053) 435 58 64 info@aannemer-meijerink.nl

gezond Oldenzaalsestraat 730
punt 7524 AG Enschede
Lonneker telefoon: 053 - 4358900
info@valre.nl

Fysiotherapie
Sportfysiotherapie
Manuele therapie
Oncologische fysiotherapie
Oefengroepen
Osteopathie
Dietetiek
Psychologie
Qigong / Taiji

valre.nl

Vlees van eigen boerderij!

BSLAGERIJ
Busscher

www.slagerijbusscher.nl

Landweerweg 49, 7525 PH Lonneker
Tel: 053-4356044 - info@slagerijbusscher.nl

Vredehof.
In dienst van het leven.

Bel (053) 431 23 89 of kijk op www.vredenhof.nl

Herman Achterhuis, Johan Vrugteveen, Pedro Swier, Ron de Leeuw

Dierenartsenpraktijk Lonneker

www.bosvoordieren.nl Tel: 053-4317808

De Schikkerij

Bloem en Kado

Doe uw bestelling tijdig,
zodat we u nog beter
van dienst kunnen zijn!

- Verse Bloemen
- Gelegenheidsbloemwerk
- Kadoartikelen

Kom gerust een kijkje nemen in onze sfeervol ingerichte winkel
aan de Bergweg 20 in Lonneker.

053 - 43 59 331

Openingstijden: dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag van 08.30 tot 18.00 uur
en zaterdag van 08.30 tot 17.00 uur.

Het Schikkerij Team

Bezorgen in Lonneker gratis, daarbuiten in overleg.

SPAR Aveleijn

Een gewone supermarkt,
maar dan leuker!

Scholten Reimerstraat 53
7524 CR Lonneker

Jonker Zonwering Lonneker

Oldenzaalsestraat 701 7524 AD Lonneker

Tel. 06 53 75 94 98 (053 - 435 35 75)

SHOWROOM: (op afspraak)

Midzomerweg 41 - 7532 SW Enschede (euregio bedrijvenpark)

Markiezen
Uitval en Terras zonschermen
Screens en Windvaste screens
Veranda / Serre Zonweringen
Rolluiken - Roldeuren

Plissé's en Duette's
Facet lights
Rolgordijnen-Vouwgordijnen
Aluminium en Houten jalouziën
Horeca Zonweringen
Diverse horren systemen
info@jonkerzonwering.nl

www.jonkerzonwering.nl